

Lutter sangglede

Forord

Lutter sangglede er en grunnbok i sang som passer såvel for aleneboeren som for store familier. Boken gir sanger både for hverdag og fest. Der finnes enkle sanger, og mer kompliserte. *Lutter sangglede* er ikke mer overdådig enn at vi kan håpe på å finne den i et hvert hjem. Og det er i seg selv en inspirasjonskilde, at vi kan bruke de tingene vi allerede har.

Interessen for sang er stigende i vår tid. Med økt fritid vil sangmønstret bli endret en del. Det vil bli aktuelt med sanger som kan transporteres og synges utenfor hjemmet, f.eks. på søndagsturen i bil, båt eller til fots, eller i ferier på hytte, på fjell eller sjø.

Sangbok på jobben er også noe som blir stadig mer aktuelt. Det er derfor viktig å kunne oppdrive gode sangbøker som kan bidra til glede for resten av livet. Vi kjenner vel alle til store, tykke sangbøker som knapt nok har en sang man har lyst til å synge. Endelig er sangboken her som sikkert vil ha appell til alle dem som er glad i god sang, og vil stelle i stand sangraffinementer når de bare får tid på seg. Vær hilset med Efeserne 5.19.

Hilsen T. L.
Oslo, mars 2000

Innhold

<i>FORORD</i>	2
<i>INNHold</i>	3
<i>AH, SWEET MYSTERY OF LIFE</i>	6
<i>ALLTID FREIDIG NÅR DU GÅR</i>	6
<i>ANNA LOVINDA</i>	7
<i>BARNETRO</i>	9
<i>BE MY LOVE</i>	10
<i>BLÅVEISPIKEN</i>	11
<i>BREVET FRÅN LILLAN</i>	12
<i>CALLE SCHEWENS VALS</i>	13
<i>DAR KJEM DAMPEN</i>	15
<i>DEN FØRSTE LØVETANN</i>	17
<i>DEN GAMLE, GRØNNE PRAMMEN</i>	18
<i>DEN LILLE OLE MED PARAPLYEN</i>	20
<i>DE NÆRE TING</i>	21
<i>DER ER ET YNDIGT LAND</i>	22
<i>DET ER LENGE SIDEN DET</i>	23
<i>DET ER MAKT I DE FOLDEDE HENDER</i>	25
<i>DET ER VEKKELSESLUFT OVER LANDET</i>	26
<i>DET HENDER SÅ MANGT PÅ HOVEDØEN</i>	27
<i>DU GAMLA, DU FRIA</i>	29
<i>DYRENE I AFRIKA</i>	30
<i>EN EKTE LOFOTTORSK JEG ER</i>	32
<i>EN LITEN BRYSTSVAK PIKE</i>	33
<i>EN SØRGELIG VISE</i>	35
<i>FINNES DET EN KVINNE</i>	36
<i>FREDMANS EPISTEL N:o 81</i>	37
<i>FREDMANS SÅNG N:o 35</i>	39

<i>FRTIOF OCH CARMENCITA</i>	41
<i>FUGLEN I BURET</i>	43
<i>GREEN GROWN RUSH-HUSH HO</i>	44
<i>HILDRINGSTIMEN</i>	45
<i>HUSKER DU DENGANG I MÅNESKINN</i>	47
<i>HØVLERIVISA</i>	48
<i>HØYT PÅ ET TRE EN KRÅKE</i>	50
<i>I DE LYSE NETTER</i>	51
<i>I EN MÅNESKINNSNATT MED DEG</i>	52
<i>I LÅVEN PÅ ÅS</i>	52
<i>JEG HADDE TENKT</i>	53
<i>KOM I KOSTERVALS</i>	54
<i>KONGESANGEN</i>	56
<i>LET ME STAY WITH YOU</i>	57
<i>LILLA VACKRA ANNA</i>	58
<i>LYKKELITEN</i>	60
<i>MANDA' MORRA BLUES</i>	61
<i>MANNEN HAN GJEKK SEG ÅT VEDASKOG</i>	63
<i>NUDISTPOLKA</i>	65
<i>NØTTELITEN</i>	66
<i>OG MANNEN VILLE FRA NISSEN FLYTTE</i>	67
<i>OLD BLACK JOE</i>	68
<i>OL' MAN RIVER</i>	69
<i>O STORE GUD</i>	70
<i>PRO PRO MILLE</i>	71
<i>SALIGE VISSHET</i>	72
<i>SANG TIL ØLLETS PRIS</i>	73
<i>SJUTTONDE BALLADEN</i>	75
<i>SKUMVÆRSVALS</i>	77

STILLESTE GUTT PÅ SOVESAL 1	78
SWING LOW	80
TORDIVELEN OG FLUA	81
UDSIGTER FRA ULRIKEN	83
VANDRINGSVISE	85
VÅR GUD HAN ER SÅ FAST EN BORG	86
VÅRSØG	88
WHAT A WONDERFUL WORLD	89
WONDERFUL TONIGHT	90
ØL ER ØL	91
ÖPPNA LANDSKAP	92
Å, VAR JEG EN SANGFUGL	93
SORTERT ETTER FØRSTE VERSELINJE:	94

Ah, sweet mystery of life

Ah sweet mystery of life at last I found it,
I know at last the secret of it all.
All the longing, seeking, striving, waiting, yearning,
that burning hopes that I in idle tears that fall.

What is love and love alone the world is seeking,
and is love and love alone that can repay.
This the answer, this the end and all of living,
for it is love alone that rules for a.

For it is love and love alone the world is seeking.
What is love and love alone I waited for.
And my heart has found the answer to this yearning
for it is love that rules for ever more.

Alltid freidig når du går

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø, om så det gjelder;
da er livet ei så svært, døden ikke heller.

Anna Lovinda

Anna Lovinda sov stilt under stjerner,
sov stilt under stjernene du.
Det klinger en shanty fra nattsvarte havet,
og tyss, kan du høre det nu?
Anna, Anna Lovinda, tyss kan du høre det nu?

Det kommer en skute for slukte lanterner,
sov stilt under liljer i natt.
Det speider et øye fra riggen der ute,
det kneiser en skipper bak ratt.
Anna, Anna Lovinda. Min pike jeg kommer i natt.

Ja , syng meg en shanty om Anna Lovinda,
hun hviler så lunt under lyng.
Syng mens vi stiger fra tangsvarte skoger,
ja syng, gode shantymann, syng!
Anna, Anna Lovinda. Ja, syng, gode shantymann, syng.

Og sangen skal bæres på havmåkers vinger,
og vugges med vind imot land,
skal hviskes i gresset omkring hennes leie
og nynnes av bølger mot strand.
Anna, Anna Lovinda. Skal nynnes av bølger mot strand.

Ja, tyss kan du høre det, Anna Lovinda,
snart ankrer en skute i havn.
Snart lyder hans fottrinn på stier der nede,
han stanser og hvisker ditt navn:
Anna, Anna Lovinda. Han stanser og hvisker ditt navn.

Ja, sov under liljene, Anna Lovinda,
sov blidt under liljer og løv.

En vandrer har blottet sitt hode i kvelden.
En tanke har knelt for ditt støv.
Anna, Anna Lovinda. En tanke har knelt for ditt støv.
Pølse, pølse med lompe, å tyst, kan du høre hans nebb.

Barnetro

Har du enn din barnetro,
du engang I hjemmets bo
Foldet dine hender og enfoldig bad,
Gud som har oss små så kjær
Se til meg som liten er,
Og din mor hun lyttet til så hjerteglad

:/: Barnetro, barnetro, til himmelen
Du er en gyllen bro :/:

Du har kanskje vandret vidt,
og du meget ondt har lidt
Når I fremmed land du søkte lykken nå
Vegen hjem den var så lang,
og du gråt så mangen gang
Når du mintes hjemmets lune trygge vrå

Som en seiler trygg I havn,
var du I din moders favn
Ømt hun kysset deg og sang om himlens land
Hennes stemme var så varm,
når du lå ved hennes barm
hun din framtid la I Herrens hånd så glad

Du blir lykkelig som før,
hvis du åpner hjertes dør
barnetroens dyre skatt blir atter din
engler synger da så glad,
oppe I Guds himmelstad
når et lam på ny er ført I folden inn

Be my love

Be my love for no-one else can end this yearning,
this need that you and you alone create.
Just fill my arms the way you filled my dreams,
the dreams you inspire with every sweet desire.

Be my love and with your kisses sat me burning,
one kiss is all I need to see my faith,
and hand in hand we'll find love's promised land.
There'll be no-one but you for me eternally,
if you will be my love.

Blåveispiken

Jeg går og rusler på Ringerike,
de stille stier jeg sjelden går.
Da kommer mot meg en liten pike,
en lubben unge på fem, seks år.

Hun bærer blåveis i sine hender,
den første hilsen fra jordens muld,
hun møter meg som en venn hun kjenner
og står og smiler så tillitsfullt.

Hun spør meg barnlig om jeg vil ha dem
for hun har plukket dem nettopp nå,
så hvis jeg vil, kan jeg bare ta dem
si´r hennes øyne, de store blå.

Så god en gave har ingen gitt meg
som denne dunbløte barnehånd,
hun får no´n penger så hun kan kjøpe
til sine lokker et silkebånd.

Hun løper fra meg med takk i blikke´,
hun danser lykkelig på vårens vei.
Hun løper fra meg, og aner ikke
at det var hun som var snill mot meg!

Brevet från lillan

Pappa kom hem!
För vi längtar efter dig!
Kom innan sommarn är slut lilla pappa!
Åskan har gått,
och om kvällen blir det mörkt,
stjärnorna syns nu på himlen igen.

Allt jag vill ha är ett halsband av korall,
ingenting annat det kostar för mycket.
På våran tomt
är det nu så mycket bär
och fullt med ungar har fåglarna där.

Sjön är så varm
och jag badar varje dag,
och jag hoppar i
utan att bli rädd,
för nu simmar jag så bra.
Vi har så fint nu i vårt lilla skjul,
och en liten gran har vi också sett,
den som vi ska ha till jul.

Detta har jag
skrivit nästan bara själv
och jag ska börja i skolan till hösten.
Pappa kom hem!
Jag vet något som du får!
Nu slutar brevet från din Ellinor.

Calle Schewens vals

I Roslagens famn på den blommande ö
där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot mig ibland.

Där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på tärnor och mås
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton
som hörs från mitt stugugemak.

Jag är som en pojke fast farfar jag är
ja, Rospiggen spritter i mig.
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig

Se måsen med löjan i näbb, han fick sitt
Men jag fick en arm om min hals!
Oh eviga ungdom, mitt hjärta är ditt
spelopp, jag vill dansa en vals!
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö
inatt ska du vara min gäst.
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ner i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din barm
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och julinattsskymningen smyger sig varm

till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst
och tänker att karlar är troll
och skälver, din barnsliga hand som jag kysst
ochy valsen förklingar i moll.

Men hej alla vänner som gästa min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr ska jag volma mitt hö
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig skymning och drag nu din kos!
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros
han dansar när solen går upp!

Dar kjem dampen

Ve Bryjja i Bergen dar ligg da eidn båt
så blankpust å fin at han lyse,
me sjikkelæ maste å pipa me låt,
å mange slags vara han hyse.

ref:

*Dar kjem dampen, gamle dampen,
tak på deg triskorna å spring.
Dar kjem dampen, gamle dampen.
Linge linge linge linge linge ling!*

I rubme ligg mjølsekkjena i høge lag
å kassa me abelsine.
På dekkje e da fullt utå adle slag:
mjelkespadn å røyre å tine.

So rinje kapteidn å skuta legg ifrå,
no vinka dei adle dei kjende.
Å alltid kjem OSTER i ruta utpå,
å alltid han kjem attende.

Han fær idnijønå med damp å me køl,
nett snøgt ikkje frabm han fære.
Men leia den veit han å fidn kvært eit høl
dit gøtt ifra bydn han vil bære.

Å no hev han sigla i femtifem år,
bidn by å lann saman han konne.
Å når so eidngång ikkje lenger han går,
då græt både bymann å bonne:

Dar jekk dampen, gamle dampen,
far or triskorna , far stillt!
Dar jekk dampen, gamle dampen
å, detta var surjelæ illt!

Den første løvetann

Det sto en liten løvetann så freidig og tilfreds
på landeveiens grøftekant i sølevann til knes.
Et bustehue lyste gult: å nei, hvor du er fin!
Den hadde nettopp speilet seg i sølepytten sin.

I grøfta gikk en liten pjokk, som pjokker ofte går,
i våt og skitten kjeledress, med gult og bustet hår.
Han satte seg i søla ned og strakte ut ei hand
og nappet opp med rot og topp sin første løvetann.

På veien kom det mange barn, de kvidret lyst og lett
imens de ordnet fort og flinkt en blåveis-blå bukett.
Og pjokken ropte: " se på meg hva jeg har funnet her! "
Men barna bare lo og sa: " så pjuskete den er! "

" Å nei så men, " sa pjokken , " jeg skal ta den med til mor,
så sier hun at den er fin og jeg er veldig stor."
" Det si´r hun for å trøste deg," sa de som sto omkring, "
for du er bare fire år og skjønner ingen ting."

Da stabbet pjokken hjem igjen og snufset lite grann,
og blomsten hang med hue ned og lengtet etter vann.
Han åpnet døra sent og tungt, og plutselig sa mor:
" Å gid så fin en blomst du har - å nei hvor du er stor!"

" Du si´r det for å trøste du " sa pjokken likegla.
" Å langtifra," sa mor og lo " jeg mente det jeg sa.
Det aller største mor vet om, er nemlig guttemann
som kommer hjem og har med seg sin første løvetann."

Den gamle, grønne prammen

Vi hadde fått oss en dram
og vi kjøpte en pram.
Ned'på bånn, tenk der lå'n.
Vi fikk dratt den på land
og vi gjorde'n i stand
han var grå der han lå.
Vi tok og malte den grønn,
og nå har'n blitt så skjønn.
Vi har tetta'n med kitt og med møyje og kritt.
Vi har smørt'n med fett og nå flyter'n så lett.
Makan du aldri har sett.

*Men den gamle, grønne prammen
i fra brygga kaster loss
og så drar vi ned til Drammen
ned til Drøbak og til Moss.
Ja, selv om sjøen er svær
alltid prammen den bær'
uten rigg, uten rær ut i alle slags vær
går den gamle, grønne prammen
mellom holmer og blandt skjær. (Jooh)*

Nå har vi skipsreder blitt
hele red'riet er mitt
vi har slått plenty knop.
Vår båt er betalt
og nå har vi fått malt
på vår dress: KNS!
Vi tar madamene med
og så ror vi av sted,

ja, vi ror uten stans med ei åre på manns
og til ekkoets klang i fra årenes gang
stemmer vi i våres sang:

*Ja, når den gamle, grønne prammen
i fra brygga kaster loss (Err'u med på den?)
Og så drar vi ned til Drammen,
ned til Drøbak og til Moss (Ja, jeg er med på den!)
Ja selv om sjøen er svær
alltid prammen den bær'
uten rigg, uten rær ut i alle slags vær
går den gamle, grønne prammen
mellom holmer og blandt skjær. (Tjo!)*

Den lille Ole med paraplyen

Den lille Ole med paraplyen,
han kjenner alle små folk i byen;
hver liten pike, hver liten dreng,
som sover søtt i sin lille seng.

Dog vil han først paraplyen brede
og uskylds hygge om leiet sprede.
Så vil i drømme den lille fyr
fortelle deilige eventyr.

Han kan fortelle om stjerner klare,
om himlens hellige engleskare,
og om den yndige, milde fe,
som alle barn vil så gjerne se.

Og har om dagen de snille været
og kjærlig fader og moder æret,
da kan så glade til sengs de gå
og drømme søtt om Guds engler små.

Når så om morgenen solen skinner,
de våkner opp da med røde kinner,
de kysser fader og moder ømt
og takker Gud for hva de har drømt.

De nære ting

Ditt sinn monne flyve så vide omkring.
Det er som du glemmer de nære ting.
Det er som du aldri en time har fred,
du lengter bestandig et annet sted.

Du syns dine dager er usle og grå.
Hva er det du søker? Hva venter du på?
Når aldri du unner deg rast eller ro,
kan ingen ting vokse, og intet gro.

Gå inn i din stue. Hvor liten den er,
så rummer den noe ditt hjerte har kjær.
På ropet i skogen skal ingen få svar.
Finn veien tilbake til det du har.

Den lykken du søker bak blånende fjell,
kan hende du alltid har eiet den selv.
Du skal ikke jage i hvileløs ring,
men lære deg å elske de nære ting.

Der er et yndigt Land

Tekst: A. Oehlenschläger

Musikk: H. Krøyer

Der er et yndigt Land,
det staar med brede Bøge
nær salten Østerstrand.
Det bugter seg i Bakke, Dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas Sal.

Der sad i fordums Tid
de harniskklædte Kæmper,
udhvilede fra Strid;
så drog de frem til Fjenders Mèn,
nu hvile deres Bene
bag Højens Bøvtasten.

Det Land endnu skønt,
thi blaa sig Søen bælder
og Løvet staar saa grønt;
og ædle Kvinder, skjønnne Møer,
og Mænd og raske Svende
bebo de Danske Øer.

Det er lenge siden det

Tillater De at en eldre "charmeur"
blander seg litt inn i spøken?
Han er jo'kke lenger den samme som før,
men det var en gang, lille frøken:
Dengang gikk ikke Eva med bikini,
nei, badedrakten som var knyttet under kne'.
Den var fôret både utvendig og inni,
men det er lenge, lenge, lenge siden det!

Vi kjørte hjem fra fest med hest og trille.
Om det gikk litt i sikk-sakk, ja, hva gjorde det?
Den gang blev ingen satt inn for promille,
men det er lenge, lenge, lenge siden det!

Ikke noen krangel om et felles marked.
Vi kunne svare både ja og nei (i en fei).

Vi tok med oss vår pike og en femmer,
og rêv i alle tiders lekreste soupé
og vinket flott til kelner'n: "Takk, det stemmer!"
men det er lenge, lenge, lenge siden det!

Jeg husker revyene dengang, akk ja.
Ja, da var det brodd i en vise.
Tenk bare på "Tuppen og Lillemor", hva?
På "Lokker'n" og på "Dukkelise"!

Dengang red "Hjallis" ride-ride-ranke
og Kirkevaag satt og slumret på sin mammas kne.
Leif Justers barneøyne var så blanke,
og vår Kong Olav hoppet Holmenkollen ned.
Dengang han var den slankeste blandt slanke,

men det er hm-hm-hm-hm-hm-hm-hm-hm-hmmmmmm!

Da var det kongeball med flott Franchise.
Ingen Rolf Stranger førte opp med twist, (så trist)!

For om vi dengang koste oss med maten,
vi slapp å spise radioaktiv frikassé,
og ingen strontium i fruktsalaten,
men det er lenge, lenge, lenge siden det!

Dengang blev man forfult av vakre ”quinder”
som ville lære kjærlighetens ABC.
De svermet rundt, de sprelske elskerinner,
men det er lenge, lenge, lenge siden det!

Men én ting vil jeg si før jeg forsvinner:
At aldri, ALDRI har jeg sett, ja merk dem det!
No så charmant som salens vakre kvinner.
I all'fall er det meget lenge siden det!!

Det er makt i de foldede hender

Det er makt i de foldede hender,
i seg selv er de svake og små.
Men mot allmaktens Gud du dem vender:
Han har lovet at svar skal du få.

Det er svar underveis, engler kommer med bud.
Om det drøyer, det fram dog skal nå.
For det lovet jo løftenes trofaste Gud:
Kall på meg, og du hjelpen skal få!

Du som ber for ditt barn, dine kjære,
er i forbønn fra år og til år,
Om du tålmodets lekse må lære,
himlens bønnesvar engang du får.

Det er makt i de foldede hender
når i frelserens navn du får be.
Og engang, når du livsløpet ender,
hvert et bønnesvar klart du skal se.

Det er vekkelserluft over landet

Det er vekkelserluft over landet, ilden faller og faller igjen.
Guds allmektige hånd bryter lenker og bånd.
Kraften strømmer fra himmelen ned.

Jubeltoner nu høres i landet, nasareeren Jesus er her.
Nådegaver han gir, syke helbredet blir.
Enn i dag han den samme er.

Vekkeropet nu lyder i landet, Jesu gjenkomst for døren er nær.
La Guds ild brenne klart i din sjel underbart,
og vær rede i hvite klær.

Det hender så mangt på Hovedøen

Innover fjorden en snekke gled...
Akk, hvor timene flyr.
Bakenom åsen gikk solen ned
da vi nådde Dyna fyr...
"Været er så vakkert", sa Johan.
"Skal vi gå i land?"

*Så gikk vi en deilig sommernatt i land på Hovedøen.
Vi fant oss en vakker plett og satt og så ut over sjø'n.
Småfugler sang i busk og kratt så jeg blev rent betatt.
Det hender så mangt på Hovedøen en midtsommernatt.*

Timevis satt vi der hånd i hånd,
og han sa så mye pent
at om vi knyttet et elskovsbånd,
sånn var det i alle fall ment,
og jeg var så ung og dum enda,
trodde alt han sa.

*Det var slik en deilig sommernatt på gamle Hovedøen,
og Gud vet hvor lenge vi satt der og så utover sjø'n.
Småfugler sang i busk og kratt så jeg blev ganske matt.
Det hender så mangt på Hovedøen en midtsommernatt.*

Kjærlighetslykken går lett i knas.
Elskovsild blir til is.
Tenk at vår herlige lystseilas
endte med totalt forlis.
Derfor ber og råder jeg enhver
pike fjern og nær:

*Gå aldri en deilig sommernatt i land på Hovedøen.
Sitt aldri forelsket og betatt og se ut over sjø'n.
Sky alt som heter busk og kratt, men husk for alltid at:
Det hender så mangt på Hovedøen en midtsommernatt.*

Du gamla, du fria

Tekst: Richard Dubeck, 1845

Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord,
du tysta, du glädjerika sköna!
Jag hälsar dig, vänaste land uppå jord,
:/: din sol, din himmel, dina ängder gröna! :/:

Du tronär på minnen från fornstora dar
då ärät ditt namn flög över jorden.
Jag vet, att du är och du blir, vad du var,
:/: ja, jag vil leva, jag vil dö i Norden! :/:

Jag städse vill tjäna mitt älskade land,
dig trohet till döden vill jag svära.
Din rätt skall jag värna med håg och med hand.
:/: Din fana högt, din bragderika bära. :/:

Med bud skall jag kämpa för hem och för härd,
För Sverige den kära fosterjorden.
Jag byter dig ej mot allt i en värld,
:/: Nej, jag vill leva jag vill dö i Norden. :/:

Dyrene i Afrika

Det er ei lita dyrevise som du nå får høre,
om dyrene i Afrika og alt de har å gjøre
O ja ja ja o ha ha, o ja ja ja o ha ha
Om dyrene i Afrika og alt de har å gjøre

Høyt oppi trærne vokser kokosnøtter og bananer
Og der bor mange fornemme og fine bavianer
Oj ja ja ja o ha ha, o ja ja ja o ha ha
Der bor mange fornemme og fine bavianer

Og ungene blir vogget i en palmehengekøye
Og barnepika er en gammel skravlepapegøye
O ja ja ja o ha ha, o ja ja ja o ha ha
Og barne pika er en gamle skravlepapegøye

Den store elfanten han er skogens brannkonstabel
Og blir det brann så slokker han den med sin lange snabel
O ja ja ja o ha ha , o ja ja ja o ha ha
Blir det brann så slukker han den med sin lange snabel

Men dronning og kongen det er løven og løvinna
Og dronninga er sulten støtt og kongen er så sinna
O ja ja ja o ha ha, o ja ja ja o ha ha
Og dronninga er sulten støtt og kongen er så sinna

I trærne sitter fuglene og synger hele dagen
Og flodhesten står trommer ved å dunke seg på magen
O ja ja ja o ha ha, o ja ja ja o ha ha
Flodhesten slår tromme ved å dunke seg på magen

Og strutsen danser samba med den peneste sjimpansen
Og snart er alle andre dyra også med i dansen
O ja ja ja o ha ha, o ja ja ja o ha ha
Snart er alle andre dyra også med i dansen

Den store krokodillen var så dårlig her om dagen
Den hadde spist en apekatt og fått så vondt i magen
O ja ja ja o ha ha, o ja ja ja o ha ha
Den hadde spist en apekatt og fått så vondt i magen

Og nede i sjiraffenland der var det sorg i valsen
For åtte små sjiraffer hadde fått så vondt i halsen
O ja ja ja o ha ha , o ja ja ja o ha ha
Åtte små sjiraffer hadde fått så vondt i halsen

Men da kom doktor nesehorn med hatt og stakk og briller
Og så fikk alle hostefaft og sorte små pastiller
O ja ja ja o ha ha , o ja ja ja o ha ha
Og så fikk alle hostesaft og sorte små pastiller

Den stakkars krokodillen måtte doktor'n operere
Og enda er det mange vers men jeg kan ikke flere
O ja ja ja o ha ha , o ja ja ja o ha ha
Og enda er det mange vers men jeg kan ikke flere

En ekte lofottorsk jeg er

En ekte lofottorsk jeg er, for jeg er født i Henningsvær.
Faderullandei, faderullandei, faderullandullandei.

Den gang var jeg et torske-egg, nå er jeg voksen torsk med skjegg.
Faderullandei.

Nå er jeg selv blitt torskefar, og hundre tusen barn jeg har.
Faderullandei.

Da jeg var lite torskebarn, jeg passet meg for krok og garn.
Faderullandei.

Jeg gjemte meg for sild og sei, for alle ville spise meg.
Faderullandei.

Men nå er jeg blitt stor og slem, nå er det meg som spiser dem.
Faderullandei.

Men får jeg se en fiskemann, da rømmer jeg så fort jeg kan.
Faderullandei.

Men det fins garn av mange slag. Jeg blir nok tatt en vakker dag.
Faderullandei.

Hvis en til slutt skal spise meg, så håper jeg at det blir deg.
Faderullandei.

En liten brystsvak pike

I en sal på hospitalet,
hvor de hvite senger står,
lå en liten brystsvak pike,
blek om kind med gyllent hår.

Alles hjerter vant den lille
som hun lå der mild og god,
bar sin smerte uten klage,
som et barn med hellig mod.

Og hun hvisker til sin lege,
som ved hennes seng han står:
“Får jeg komme hjem til påske,
skal jeg være riktig god.”

Legen svarer henne stille:
“Nei, mitt barn, det knapt jeg tror,
men til pinse kan det hende
du kan komme hjem til mor.”

Pinsen kom med grønne skoger,
blomsters prakt i mark og eng,
men den lille lå der stille,
fengslet til sin sykeseng.

Og når høsten ubarmhjertig
ryster hennes svake brøst,
spørger hun en gang imellem:
“Må jeg komme hjem i høst?”

Legen svarer henne ikke,
stryker hennes gyldne hår,
det er tårer i hans øyne,
når han vender seg og går.

Og til sist med fred i følge
julens glade budskap kom,
men den lille røst var stille,
og den lille seng var tom.

I sin grav nu trygt hun hviler
under sneens kolde skrud,
endt er hennes lange venten,
hun fikk komme hjem til Gud.

En sørgelig vise

I sekretariatet
der kan de dyktig prate.
De har slik sympati
når tungen er på gli
med modig kamp og dristig tross
de vil så gjerne lede oss
i sekretariatet.

I sekretariatet
der er de ikke late.
Å nei, de henger i
med innbitt energi
og skriver i en protokoll
protester i mot tvang og vold
i sekretariatet.

I sekretariatet
de dyrker klassehatet.
Der vil de oss befri
fra nød og tyranni
og avgjort sette makt mot makt.
Det er så sant som det er sagt
i sekretariatet.

I sekretariatet
de ligger ansvarsflate
og undgår bryderi
for landets industri.
Slik kryper de på maven frem
og fører kamp med fynd og klem
i sekretariatet.

Finnes det en kvinne

Finnes det en kvinne, en slik som jeg vil ha,
hun kan gjerne være streng, for jeg kan jo bli litt sta.

Finnes det en kvinne, en slik som jeg vil ha,
som kan gi meg små presanger, og søte smil hver dag.
Og alltid må hun si at jeg er den peneste,
og spandere røyk og kino og en middag på kafe.

Og hun må gjerne ha en jobb hvor hun tjener ganske bra,
for jeg skal bare spille gitar, og det blir neppe noe å leve av.
Og stort sett er jeg egentlig bare opptatt av meg selv,
men noe som heter kjærlighet skal hun få allikevel.

Noe som heter kjærlighet, noe som heter kjærlighet.

Ba baba baba bababa ba baba
baba baba ba ba ba ba bababa baba baba
ba baba baba bababa ba baba baba baba
ba ba ba ba bababa ba baba.

FREDMANS EPISTEL N:o 81

Til Grälmakar Löfberg i Sterbhuset vid Danto bommen, diktad vid Grafven. Dedicerad till Doctor Blad.

Märk hur' vår skugga, märk Movitz Mon Frere!

Innom et mörker sig slutar,
Hur Guld och Purpur i Skåfveln, den där,
Byts til grus och klutar.

Vinkar Charon från sin brusande älf,
Och tre gånger sen Dödgräfvaren sjelf
Mer du din drufva ej kryster.

Därföre Movitz kom hjelp mig och hvälf
Grafsten öfver vår Syster.

* * *

Ach längtansvärda och bortskymda skjul,
Under de susande grenar,
Där Tid och Döden en skönhet och ful
Til et stoft förenar!

Til dig aldrig Afund sökt någon stig,
Lyckan, eljest uti flygten så vig,
Aldrig kring Grifternas ilar.

Ovän där väpnad, hvad synes väl dig?
Bryter fromt sina pilar.

* * *

Lillklockan klämtar til Storklockans dön,
Löfvad står Cantorn i porten;
Och vid de skrålande Gåssarnas bön,
Helgar denna orten.

Vägen opp til Templets griftprydda stad
Trampas mellan Rosors gulnade blad,
Multnade Plankor och Bårar;

Til dess den långa och svartklädda rad,
Djupt sig bugar med tårar.

* * *

Så gick til hvila, från Slagsmål och Bal,
Grälmakar Löfberg, din maka;
Där, dit åt gräset långhalsig och smal,
Du än glör tillbaka.
Hon från Danto bommen skildes i dag,
Och med Hanne alla lustiga lag;
Hvem skall nu Flaskan befalla.
Torstig var hon och uttorstig är jag;
Vi ä torstiga alla.

Fredmans sång N:o 35

Gubben Noak
Gubben Noak, gubben Noak
var en heders man.
När han gick ur arken
planterade han på marken
mycket vin, ja mycket vin, ja
detta gjorde han.

Noak rodde, Noak rodde
ur sin gamla ark,
köpte sig buteljer,
sådana man säljer,
för att dricka, för att dricka
på vår nya park.

Han väl visste, han väl visste
att en mänska var
torstig av naturen
som de andra djuren,
därför han ock, därför han ock
vin planterat har.

Gumman Noak, gumman Noak
var en heders fru.
Hon gav man sin dricka;
fick jag sådan flicka,
gifte jag mig, gifte jag mig
just på stunden nu.

Aldrig sad` hon, aldrig sad` hon:
Kära far nå nå,

sätt ifrån dig kruset.
Nej, det ena ruset
på det andra, på det andra
lät hon gubben få.

Gubben Noak, gubben Noak
brukte eget hår,
pipskägg, hakan trinder,
rosenröda kinder,
drack i botten, drack i botten.
Hurra och gutår!

Då var lustig, då var lustig
på vår gröna jord;
man fick väl till bästa,
ingen torstig nästa
satt och blängde, satt och blängde
vid ett dukat bord.

Inga skålar, inga skålar
gjorde då besvär,
då var ej den läran:
jag skall ha den äran.
Nej i botten, nej i botten
drack man ur så här.

Fritiof och Carmencita

Tekst: Evert Taube

(Han)

Samborombon, en liten by förutan gata,
den ligger inte långt från Rio de la Plata,
nästan i kanten av den blåa Atlanten,
och med pampas bakom sig många hundra gröna mil,
dit kom jag ridande en afton i april
för jag ville dansa tango.

(Han)

Dragspel, fiol och mandolin
hördes från krogen och i salen steg jag in,
där på bänken i mantilj och med en ros vid sin barm
satt den bedårande lilla Carmencita.
Mamman, värdinnan, satt i vrån,
hon tog mitt ridspö, min pistol och min manton.
Jag bjöd upp och Carmencita sa:

(Hon)

Si gracias, señor,
Vámos á bailár - este tango!

(Han)

Carmencita, lilla vän,
håller du utav mig än?
Får jag tala med din pappa och din mamma,
jag vill gifta mig med dig, Carmencita!

(Hon)

Nej, Don Fritiof Andersson,
kom ej till Samborombon,

om ni hyser andra planer när det gäller mig,
än att dansa tango.

(Han)

Ack Carmencita, gör mig inte så besviken,
jag tänkte skaffa mig ett jobb här i butiken,
sköta mig noga, bara spara och knoga,
inte spela och dricka men bara älska dig.
Säg Carmencita, det är ändå blott med mig,
säg, som du vill dansa tango?

(Hon)

Nej Fritiof, Ni förstår musik,
men jag tror inte Ni kan stå i en butik
och förresten sa min pappa just idag att han visste
vem som snart skulle fria till hans dotter.
En som har tjugo tusen kor
och en estancia som är förfärligt stor.
Han har prisbelönta tjurar,
han har oxar, får och svin,
och han dansar underbar tango.

(Han)

Carmencita lilla vän,
akta dig för rika män.
Lyckan den bor ej i oxar eller kor,
och den kan heller inte köpas för pengar.
Men min kärlek gör dig rik,
skaffa mig ett jobb i er butik!
Och när vi blir gifta söta ungar ska du få,
som kan dansa tango!

Fuglen i buret

En vinterkveld med kulde og barske nordavind
en fugl kom på vårt vindu, den så så bønnlig inn.
Min far et vindu åpnet, grep fuglen i sin hand,
og tok den inn i stua og gav den frø og vann.

Men lille søster Ingrid, alene hun fikk lov
å stelle om den nye, den lille gjest fra skov.
Hun sprang til den hver morgen, den kjente hennes gang,
og takket sin venninne med kvitter og med sang.

Til sist så satt den stille og sturen i sitt bur,
den hørte våren kalle fra friske skognatur.
Da slo den ut med vingen, den ville fly sin vei;
men Ingrid buret stengte, hun skjønnte den nok ei.

Den neste morgen tidlig hun gikk den vante gang.
Men akk i buret utstrakt lå fuglen stiv og lang.
Den sang nok ikke lenger, ei trengte mere frø,
for fuglen vil kun frihet, hvis ikke må den dø.

Green grown rush-hush ho

Forsanger: I sing you one ho
Andre sanger: Green grown rush-hush ho
Forsanger: What are your one ho?
Andre sanger: One is one and all alone and ever more shall be so.

Forsanger: I sing you two ho
Andre sanger: Green grown rush-hush ho
Forsanger: What are your two ho?
Andre sanger: Two to the little white boys, clothed all in green, ho-ho.
Alle: One is one and all alone and ever more shall be so.

Osv.

Twelve for the twelve apostles
Eleven for the eleven who went to heaven
Ten for the ten commandments
Nine for the nine bright shiners
Eight for the april rains
Seven for the seven stars in the sky
Six for the six proud walkers
Five for the symbols that shut the door
Four for the gospel makers
Three, three; the arrivals
Two to the little white boys, clothed all in green, ho-ho.
One is one and all alone, and ever more shall be so.

Hildringstimen

I hildringstimen er det godt å seile.
En kaffekjeft og stump med sirup på.
Du åpner med et smell ditt rorhusvindu
og stikker nesa ut og snuser mot det blå.

Ja, se den gamle gullsmed, morgensolen,
har atter hamret havet til et fat
der skaperen med ødselhet har drysset
en håndfull holmer som nå bader i karat.

Og se mot styrbord gjennom hildringsdisen
de fjerne øyer svever! Fjell kan fly!
Nå aner du hva salig Adam skuet
da han ble purret ved det aller første gry.

I slikt et lys, da blir alt mørkt et minne,
du hviler hånden rolig mot ditt ratt
og gnukker tommelen mot midtskipsmerket,
og vet, for denne gang, din kurs var riktig satt.

Du møter kuttere på vei mot feltet,
et solbrent fjes, som spytter brunt i le.
En fiskerneve hilser fra et rorhus
og gjør din glade hjemreis dobbelt rik ved det.

For ennå er din skute langt av lande,
men aldri var deg mennesket mer nært
enn nettopp nå, i denne gylne time
som lar deg fatte alt du har å holde kjært.

I hildringstimen er det godt å seile
og favne lys til kraft for blod og ben.
Og vite at, i netter som skal komme
så fins en kurs imot et land av sang og sten.

Husker du dengang i måneskinn

Husker du dengang i måneskinn
at bladene skjelvende drysset?
Rødmende strøk de ditt lubne kinn!
Var det av angst kun for skogens vind,
eller fordi jeg tok deg inn
varmt og ditt øyepar kysset?
Tåreblankt smilte du mot meg øm.
Var det da bare en drøm?
Jeg vet det ikke mere, du dåret helt mitt sinn!
Men hjertet bever ennu hver kveld i måneskinn.

Husker du alt hva du den gang sa
med leben så ømt til mitt øre?
Måneskinshvisk , ja, hvor kom du fra?
Var det ei hjertet som talte da,
fikk jeg ei heller ditt eget ja, - kunne så feil jeg da høre?
Rødmende sto du i løvets dryss, møttes vi ikke i kyss?

Husker du ikke ditt hjertes slag,
er dine minner da fløyne?
Hvirvlet de bort alt den neste dag,
lik som bladhengets viltre jag
bare det blæste et høstelig drag? Var det kun måneskinnsløgne?
Lo dine leber av fryd på skrømt, har jeg så grusomt da drømt?

Høvlerivisa

Her på Stranda Sag & Høvleri
her er vi 14 mann
Vi sage og vi høvle vi
gran og bjørk og hickory
stokka som er grop og grann

ref.

Å høvli ruvli ravli rei, hurra
Hurra for høvleriet nedpå Stranda
som har 14 arbeidsdøkti manna
14 mann –
med standpunkt til sin stand.

Vi sell vår egen arbeidskraft
til høvleriets boss
Sagbruksmester Gyldentand
en meget velbeholden mann
Takket være oss

ref.

Gyldentand har stort kontor
Han sit no der og skriver
store tall og store ord
og gnir seg i sitt nesebor
i profittjakt og iver

ref.

Når prisan stig, da klage vi
og vil ha meire peng

men Gyldentand han berre si
at Stranda Sag & Høvleri
er konkursmoden om itj så leng

ref.

Menn Gyldentand han snakke tull
og trompe fram si mening
Han e rik på goda og gull
Før glømt vi det og drakk oss full
men nå har vi starta fagforening

ref.

Neste gang skal Gyldentand
bli berre lett og bleik
når vi krev høger lønn pr. mann
og hvis han byne prøv seg han
truge vi med streik!

Høyt på et tre en kråke

Høyt på et tre en kråke,
simsaladimbamba sela du sela dim!
Høyt på et tre en kråke satt.

Så snek det seg en jeger,
simsaladimbamba sela du sela dim!
Så snek det seg en jeger fram.

Han skjød den stakkars kråke,
simsaladimbamba sela du sela dim!
Han skjød den stakkars kråke ned.

Men da et år forgangen,
simsaladimbamba sela du sela dim!
Men da et år forgangen var.

Da ble den stakkars kråke,
simsaladimbamba sela du sela dim!
Da ble den stakkars kråke levende!

I de lyse netter

Norsk tekst: T. Luther

Midtsommernettenes dempende lys,
vender en tanke, vekker et sinn.
Se det kjærtegn som går til deg.
Roper på deg min kjæreste skatt.
Alltid en slumrende sommernatt visker jeg elsker deg.

Månen står hvit mot en blånende sky,
høyt opp mot himmelen fuglene flyr.
Helt til lyse natt med deg.
Vinden den fyller med lengsel og trøst.
Samler naturen med jublende røst, synger jeg elsker deg.

Natten dør ut i en solstråles favn.
Ennu en gang jeg visker ditt navn.
Kanskje redd du skal høre meg .
Våkner en kjærlighet hos deg i dag.
Kanskje du skal også nå slik som jeg, synge jeg elsker deg

I en måneskinnsnatt med deg

Stjerner blinker, lykken vinker til oss to,
alt er stille, alt er klekt i nattens ro.
Og mitt hjerte jubler mildt av kjærlighet.
Tryller frem de kjære gamle ord du vet.

I en måneskinnsnatt med deg du lille kjære,
just når blomst og trær står klekt i sommerskrud.
Kun hos deg, og ingen annen vil jeg være.
I mitt hjerte har du alltid vært min brud.

La oss sammen bygge håp og fremtid, du og jeg.
Vandre hånd i hånd på kjærlighetens vei.
I en måneskinnsnatt med deg du lille kjære,
skal vi plukke hver vår blomst forglemmegei.

I låven på Ås

I loven på Ås der dreiv en sveiser.
En sprætten Næsning glad i elskovslek.
Som bles i om han bedreiv litt utukt,
og om han unge pikehjerter svek.

En æfta i ønna vart det stille.
For jinten´ vart det endlig fred å få.
Frå høyloftet bar dom ut en sveiser.
Hæn hadde snuble´ skrævsover en ljå.

Jeg hadde tenkt

Jeg hadde sett deg lenge der du kom,
for all tid vet jeg det, når du er nær—
og hadde tenkt å hilse lett og koldt,
fordi jeg ennu har dig alt for kjær.
Slik vilde jeg forsvare mig med kulde
og også verge dig på samme vis,
så alle våre nye drømmer skulde
som sene blomster visne inn i is.

Jeg hadde tenkt... Men da du stanset
med dette hemmelige gode blikk
og dette fjerne smil, jeg vet så meget om –
da skjønnte jeg at planen ikke gikk.
Jeg tok din hånd og følte fra dens flate
et varsomt strøk, det lille kjertegn, vi
bestandig brukte i en folksom gate
dengang da ennu intet var forbi.

Kom i Kostervals

1.

Kom i Kostervals,
slå din runda arm om min hals
Jag dig föra får
hi och hej, va det veftar och går.
Kostervalsen går
lek och smek blir i skrever och snår.
Ja ä´ din, å´ du ä´ min
allrakärestan min.

Däjeliga mö på Kosterö
Du min lilla rara fästemo.
Maja lilla hej!
Maja lilla säj,
säg vill du gifta dig med mig.

2.

Kom i kosterbåt
uti natten följas vi åt
ut på hav vi gå
där som marelden blänker så blå
Ja´ dej smeka vell
där som dyningen lyser som ell.
Ja ä´ din, å´ du ä´ min
allrakärestan min.

Däjeliga mö...

3.

Kom uti min famn
i din famn ja finner min hamn.

Maja ja ä´ din
du ä´ min, allrakärestan min.
Maja ja å´ du,
kuttrasju, mun mot mun, kuttrasju.
Ja ä´ din, å´ du ä´ min
allrakärestan min.

Däjeliga mö...

4.

Kom i brudstol, kom,
innan året hunnit gå om.
Maja, ja ä´ din,
lella du, som min bru blir du min.
Maja, då blir ja,
då blir ja så sjusjungande gla.
Ja ä´ din, å´ du ä´ min
allrakärestan min.

Däjeliga mö...

Kongesangen

Tekst: N. Fogtmann

Gud sign vår konge god!
Sign ham med kraft og mot,
sign hjem og slott!
Lys for ham ved din Ånd,
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd
om folk og drott!

Høyt sverger Norges mann,
hver i sitt kall, sin stand,
troskap sin drott.
Troskap i liv og død,
tapper i krig og nød,
alltid vårt Norge lød
Gud og sin drott.

Let me stay with you

Let me stay here, with you forever, and ever let me go.
I will always be your guy, and I want you to know.
If I ever find you on the street with another man,
I won't be sad, can't you understand.

Let me stay with you forever, I want you by my side.
You and I will be together if you never run and hide.
If I ever find you, hand in hand with another man,
I won't be sad, can't you understand.

I always love you, and I be true. I always try to yeah,
be just for you o ooo ooo.

Let me stay here, with you forever, and ever let me go.
I will always be your guy, and I want you to know.
If I ever find you on the street with another man,
I won't be sad, can't you understand.
I won't be sad, can't you understand.

Lilla vackra Anna

1.

Lilla vackra Anna om du vill
höra mig med själ och hjärta till.
Jag är öm och trogen
och till kärlek mogen,
tycker om att vara jäv och gill.

2.

Minns du hur vi lekte alla dar,
smekade varann som mor och far.
Redde ler med handen,
byggde hus i sanden.
Ack, hur lätt och lustigt livet var.

3.

Men den glada tiden snart försvann.
Jag fick lära tröska och du spann.
Du gick vall i skogen
och jag körde plogen
mera sällan sågo vi varann.

4.

Blott när sommarn stod i blomsterkrans
och när julen bjöd oss upp till dans,
kunde vi få råkas,
rodna, le och språkas.
Aldrig någon större glädje fanns.

5.

Lilla Anna, snart flyr dagen bort

livet har blott en och den är kort.
Liksom spån i strömmen
som en bild i drömmen
hastar människan till en bättre ort.

6.

Snälla Anna, när Gud skapte dig,
tänkte han helt visst i nåd på mig.
Kom att ja mig giva
och min maka bliva
så ska det bli ljust på livets stig.

7.

I en liten stuga ska vi bo
leva med varann i fred och ro.
Lära barnen kära
Gud och kungen ära
det ska bli så roligt må du tro

8.

Röda kinder, stora ögon blå,
vackra händer, nätta fötter små.
Rund och vit om armen,
blommig full i barmen
Det ska bli nånting att titta på.

9.

Sist vi följas åt till himmelen,
råka far och mor på nytt igen,
bliva åter unga,
börja åter sjunga,
kärleken är livets bästa vän.

Lykkeliten

Da lykkeliten kom til verden, var alle himlens stjerner tent
De blinket, lykke til på ferden, som til en gammel, god bekjent
Og sommernatten var så stille, men både trær og blomster små
De stod og hvasket om den lille, som i sin lyse vugge lå

Slik kom da lille lykkeliten til et av verdens minste land
Og skjønt han va'ke store biten, så var han dog en liten mann
Han hadde lyse, blåe øyne, og håret var så gult som gull,
Han lå og skrek det første døgn, men han har store smilehull

Han har så sterke, faste never, og slike silkebløte kinn
Og i en silkeseng han lever, der har han også ranglen sin
Det er hans verden nu så lenge, det aller første år han har
Og han vil ingen større trenge, før han det første skrittet tar

Til livets ære skjer et under, i alle land hver dag som går
Ja, i ethvert av de sekunder, som men'skehetens klokker slår
Men ingen vet og ingen kjenner, den vei ditt lille barn skal gå
Og ingen vet hva skjebnen sender, av lyse dager og av grå

Men lykkeliten kom til verden, og da var alle stjerner tent
Det lovet godt for fremtidsferden, det var et tegn av skjebnen sendt
Og sommernatten var så stille, men både trær og blomster små
De stod og hvasket om den lille, som i sin lyse vugge lå

Manda' morra blues

Jeg er Andersen på Skarnes som våkner klokka fire,
famler etter knappen på et iltert vekkerur.
Snur meg i mot veggen for å ta en druntelur,
men tida er det ingen som kan snu.
Må på jobb i Oslo klokka sju.
Og det er mandag morra blues, mandag morra blues.
Lunker litt på kaffen, tar en pris med snus
og synger manda' morra blues.

Kona smørte nista mi i gærkvell før vi la oss.
Hjembakt brød med goudaost og rester fra i går
da vi satt og var familie ved søndagsmidda'n vår.
— Men tida er'e ingen som kan snu.
Stemplingsklokka tikker i mot sju.
Og det er manda' morra blues, manda' morra blues.
Tømmer kaffekoppen, legger på en snus
til manda' morra blues.

Titter inn til unga og tar veska under armen.
Kona grynter: "Morn'a, slå av lyset når'u går."
Rusler bort til veien hvor de andre gutta står.
"Kommer ikke bussen snart, mon tru?"
Alle skal på arbe' klokka sju.
Og det er manda' morra blues, manda' morra blues.
Slår kraven opp mot været, sparker småstein, spytter snus
og nynner manda' morra blues.

Snart sitter vi og rister inn mot byen halvt i søvne,
mot en arbeidsplass med lenker vi mer aner enn forstår,
som gir oss lønn i påsan og som stjæler våre år,
til en dag sirena uler klokka sju,

en annen står på plassen din og du
kan glømme manda' morra blues manda' morra blues.
Du står opp hvis du gidder, lunger kaffen, tar en snus
og glømmer manda' morra blues.

Mannen han gjekk seg åt vedaskog

Mannen han gjekk seg åt vedaskog.

Hei fara i vedaskog.

Då sat det ei kråke i lunden og gol.

Hei fara! Faltu riltu raltura!

Mannen han tenkte med sjølv seg:

Å tru no den kråka vil drepa meg?

Og mannen, han spente sin boge for kne.

Så skaut han den kråka så ho datt ned.

Så sette han føre dei folane tolv.

Då køyrdde han kråka på låvegolv.

Så flådde han kråka og lema ho sund.

Ho vog innpå seksten og tjue pund.

Av skinnet så gjorde han tolv par skor.

Det beste paret det gav han til mor.

Og kjøttet han salta i tunner og fat.

Og tunga den hadd' han til jolemat!

Av tarmane gjorde han tolv par reip.

Og klørne dei brukte han til møkkagreip.

Og nebben, den brukt' han til kyrkjebåt.

Så folk kunne ro både frå og åt.

Av augo så gjorde han stoveglas.

Og nakken den sett' han på kyrkja til stas.

Og hjartet det satt´ han på fiskekrok.
Og ingen har sett slik ein fisk han drog.

Og da det så ikkje var meir å ta.
Så drog denne kar´n til Amerika.

Og den som´kje kråka kan nytta så.
Heifara, kan nytta så, han er ikkje verd
ei kråke å få. Hei fara! Faltu riltu raltura!

Nudistpolka

Tekst: Evert Taube

Inte dansar jag vals
nej det passar ej alls
i nudistens attityd.

För i valsen är man prydd
men se polkan går i nord som i syd
uti dur, går i ur, går i skur, är kultur,
har en frisk och frejdig fart.

O, vad det är underbart
att få naken dansa polka.

Hoppsansa, se opp i svängarna!
Hoppsansa, se opp i svängarna!
Polkan går på gröna ängarna,
polkan är nudistens musik!

O, hur skönt att utan kläderna
långt från hala dansgolvsbräderna
dansa få i sommarkväll en polka naturell.
Naturell, naturell, oh vad polkan gör mig säll, Hej!

Sund är glädjen bland nudisterna
luft och sol utplånar bristerna
ifrån hjässan ner till vristerna,
att vara naken gör ditt sinne rent.
Ria faderia faderia faderallala
rallala ralla, ria faderia faderia
faderallala, ho å hoppsan sa!

Nøtteliten

Nøtteliten bor i toppen på et tre
Han er aldri ferdig når han skal av sted
Han skal spise fire konglefrø
og danse lite grann
Han skal erte frøken Skjære
og en gammel kråke mann
"Nøtteliten" sier mamma, "er du der?"
Nøtteliten svarer: "Nei da jeg er her"
Og hopp og sprett og tjo og hei
Og fire kvister deler seg
Så kommer nøtteliten, her er jeg

"Nøtteliten" sier mamma: "du må gå
Og vær snar og flink med skoleveien nå
Ikke fly og finne nøtter
Du kan spise før du går
Du skal sitte pent på stubben din
Når skoleklokka slår"
Nøtteliten svarer: "ja da, ja da, ja
Men nå tror jeg, jeg må stikke, ha det bra"
Og hopp og sprett og tjo og hei
Og fire kvister deler seg
Så hopper nøtteliten, hei på deg

Nøtteliten gjør så mange rare hopp
Ifra tre til tre og stamme ned og opp
Glemmer skolen og det hele
Han gjør kast og sprett og sprell
Plukker mange fine nøtter
Han er nøtteknekker selv
Men så hører han at skoleklokka slår

Ifra tre til tre så bustehalen står
Og hopp og sprett og tjo og hei
Og litt før den har ringt fra seg
Så sitter han på stubben , her er jeg

Og mannen ville fra nissen flytte

Og mannen ville fra nissen flytte,
men reisen blev ham til ingen nytte,
for høyt på vognlasset nissen lo:
"Jeg tror vi flytter i dag, vi to,
Jeg tror vi flytter i dag, vi to!"

Old black Joe

Gone are the days when my heart was young and gay.
Gone are my friends from the cotton fields away.
Gone from the earth to a better land I know.
I hear their gentle voices calling old black Joe.

Ref.

I'm coming, I'm coming, for my head is bending low,
I hear their gentle voices calling old black Joe.

Why do I weep when my heart should feel no pain?
Why do I sigh that my friends come not again?
Grieving for forms now departed long ago,
I hear their gentle voices calling old black Joe.

Where are the hearts once so happy and so free?
The children so dear that I held upon my knee?
Gone to the shore where my soul has longed to go.
I hear the gentle voices calling old black Joe.

Ol' man river

Niggers all work on de Mississippi!
Niggers all work while de white folks play,
Pulling dose boats from de dawn to sunset,
Gittin' no rest till de judgment day.
Don't look up an' don't look down,
you don't dast make de white boss frown;
Bend your knees an' bow yo' head,
an pull dat rope until yo're dead.
Let me go' way from de Mississippi,
Let me go' way from de white man boss.
Show me dat stream called de river Jordan,
Dat's de old stream dat i long to cross.

Ol' man river, dat ol' man river,
He must know sumpin', but don't say nothin',
He just keeps rollin', He keeps on rollin' a long.
He don't plant' taters, he don't plant cotton,
An' dem dat plants' em is soon forgotten;
but ol' man river, he jes keeps rollin' along.
You an' me, we sweat and strain,
Body all achin' an' racked wid pain.
"Tote dat barge!, lift dat bale",
Git a little drunk an' you'll land in jail.
Ah gits weary an' sick of tryin' Ahm tired of livin'
An' feared of dyin',
but Ol' man river he jes keeps rollin' along.

O store Gud

O store Gud, når jeg i undring aner
Hva du har skapt i verden ved ditt ord
Ser universet med de mange baner
Og vet alt liv oppholdes ved ditt bord:
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, O store Gud:/:

Når vårens vinder suser over trakten,
Når blomster dufter skjønt ved bekkens fot,
Når lerkenjiubler over sommerprakten
Og furuskogens ange slår imot:
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, O store Gud:/:

Når jeg i Skriften ser de mange under
Som Gud har gjort fra første Adams tid
Og ser hvor trofast Herren alle stunder
Har ført sitt folk igjennom livets strid:
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, O store Gud:/:

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde
Ja, at han gikk omkring og gjorde vel
Inntil han sonet verdens synd og døde
Og oppsto for å frelse hver sjel:
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, O store Gud:/:

Når så til slutt hvert tidens slør må falle
Og troens mål er nådd, så jeg får se

Vil evighetens klokke sjelen kalle
For tronen mellom skaren hvit som sne:
:/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk store Gud, takk store Gud:/:

Pro pro mille

Pro pro mille, det er ikke ille.
Pilsnerne står inni vårt kjøleskap.
Så kalde som is, av dem blir du vis.
Drikke drikke ølet, intet skal vi lide,
hvis vi drikker mye blir vi fulle nok i tide.

Salige visshet

Salige visshet: Jesus er min!
Han er min hyrde, kaller meg sin.
Salige visshet! All ting er vel!
Jesus har kjøpt meg , legem og sjel!

Han er min glede, han er min sang,
ham vil jeg prise livsdagen lang.
Ham skal jeg evig love hos Gud,
han er min brudgom, jeg er hans brud.

All ting jeg gav ham, all ting jeg vant,
evighetsdagen herlig opprant,
himlen er åpen, engler fra Gud
bringer til jorden kjærlighets bud.

Nå kan jeg hvile fullkommen glad,
veien er banet inn til Guds stad,
hjertet er rensset, skylden betalt,
selv er jeg intet, Jesus mitt alt.

Sang til øllets pris

tekst: Sigrid og Kristiane Strætkvern

Mel.: Martin på lokomotivet

En gang uti Edens have
satt et par vi kjenner fra før.
Adam hvisket til sin make:
"Kjære Eva, tror du vi tør
åpne den første flaske øll,
drikke kun et fingerbøl?"

Ref.:

*Øllet vår last, vår synd, vår dyd.
Øllet vår glede og vår fryd.*

"Adam, du, det er vel viktig
når vi drikker av dette brygg,
at vi smaker litt forsiktig,
han kan se oss, vær ikke trygg!"
Hvorpå de drakk til siste rest.
Forbuden frukt den smaker jo best.

Ref.

Neste dag ble tung å bære
for de to som syndet først.
"Jeg er rystet," sa Vårherre.
"Dere sang og drakk dere børst.
Fy, dere sang til øllets pris.
Kom dere ut av Paradis!"

Ref.

Kjære synder, venn av pilsen
sving din seidel, hev din røst!
La oss synge øllets hilsen
øllet er det første mot tørst!
Heller enn bo i Paradis
synger vi til øllets pris.

Ref.

Sjuttonde balladen

Det kostar på att hålla fred, Gud vet,
med den som tigger mig att jag skall sjunga
och smickrar mig inför en allmänhet
men mördar mig i lunden med sin tunga.

Det kostar på att dricka av hans vin
med tvekan fattar jag det fyllda glaset
han skryter med att han betalt kalaset
och kallar mig bak ryggen för ett svin.

Men jag har råd, du gamle lurifax,
och Ni, "Er nådiga", med allt Ert pladder,
se, jag har råd att sjunga för Er strax;
med poesi besvarar jag Ert sladder,
med gudar dricker jag för Edert väl,
och lockar fredens ängel ned i gruset,
sen jag Er visat vem som tålde huset
och sagt Er sanningen om frälsnings själ!

Ty sanningen gör gott, och det är sant
att om i detta land man bryter seden
och inte ständigt kacklar likadant
som alla andra kycklingar i reden
men går sin egen väg med stort besvär
förgjeter fulheten för allt det sköna
då kacklar alltid någon gammal höna
om hur förfärligt lättsindig man är.

Men kacklar Ni i morgon? Just i dag,
när jag har ordet, vill jag heller gala!
Kuckelikuu! mitt herrskap till behag.

För Er har jag satt livet på det hala.
Tänk mer på glädjen enn på gods och guld
ty någon skall fördriva tråkigheten
om ryktet dock skall gå till evigheten
att jag har sjungit för att jag var full.

Jag står här ensam, fast i lustigt lag.
Nog väl, med rätt tyg själv min väg jag välger,
och målet ser jag tydligt dag från dag,
långt bortom dessa flaskor och buteljer,
och just i dessa silversträngars drill
en röst mig når som hörs blott av poeter
jag glömmer därvid alla små förtreter
och dricker stolt min ädla sångmö till!

Skumværsvals

Og skuta het "Skomvær" av Porsgrunn by.

Hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Det synger i vanter og stag på ny,

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

For titusen ramsalte mil har hun pløyd,
og ryggen på mangelen en gast har hun bøyd,

og høyt har vi levet og mangt har vi døyd,

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Hør skipsklokkens klang! Det var en gang!

Så kaster vi loss til den gamle sang:

verden er liten når vinden er god,

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Når skumværet stod som en røyk om baug.

Hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Hun seilte fra både "Hollender" og "Draug"

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

For "Skomvær" het skuta og likte seg best
når seilene spentes i storm fra sørvest.

Da fløy hun avgårde som stormfugler flest,

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Stand by, gamle gutter, når klokken slår,

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Stand by, gamle gutter, med havsalt i hår,

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Om skipper og skute har funnet sin grav
og mangelen en rabbagast er mønstret av,

skal "Skomvær" få seile på minnenes hav,

hal toppseil, my boys, hiv-ho!

Stilleste gutt på sovesal 1

Husker du den gangen da vi gikk på folkeskolen,
da sommer'n, det var feriekoloni?
Vi møtte opp på Møllergata,
fikk en lapp rundt halsen med navnet og hvor lenge vi sku' bli.
Opptil åtte uker var vårt tilbud fra kommunen
og selvsagt måtte vi bli tida ut.
Så stod vi der og stamma mens vi tok farvel med mamma.
Den eneste jeg kjente der var Knut.

På Møllergata skole ble vi telt og delt i grupper,
som marsjerte ned til Østban' for å dra.
Jeg følte meg litt ensom da jeg så at Knut var borte.
En kompis hadde vært så fint å ha.
Det var ingen som jeg kjente da jeg kom ombord i toget,
så jeg satt der uten noen ting å si.
Med trill rund skalle som var klipt en gang for alle
på vei til sommer'ns feriekoloni.

Ingen visste hvor vi skulle, noen gjetta og funderte.
Noen hadde vært på mange plasser før.
Det var Brusetskollen, Eilert Sundt og Wergeland og Tangen
og visstnok flere steder lenger sør.
Jeg titta ut av toget, det ble slutt på hus og gater,
det var trær og vann og grønt og sikkert bra.
Jeg satt der nokså stille, for jeg syns det var litt ille
å bli sendt avgårde hjemmefra.

Omsider var vi framme på or'ntlig bondelandet,
og en kraftig voksen stemme ropte: " Hør! "
Så kom det fram en mann som kalte seg for "onkel",
men ingen av oss kjente'n ifra før...

" Det var på capri jeg så henne komme! ", sang " onkel ",
og etter'n to og to marsjerte vi.
Kan tro vi var et syn: førti gutter ifra by'n
på vei til or'ntlig feriekoloni.

Jeg skulle vel fortelle noe spennende som skjedde,
men stort sett var det fotball og mat.
Men jeg husker nokså godt at vi reiste hjem igjen,
og mamma fikk se sommer'ns resultat.
Jeg hadde lang fin lugg og fine bollekinner,
hadde vrikka foten som seg hør og bør.
Hadde fått no'n nye venner, hadde felt no'n flere tenner,
men ellers var jeg akkurat som før.

Det er lagd så mange sanger om å ha det gøy på landet.
Denne handler om å lengte hjem.
Jeg husker noen kuer, kanskje enda flere fluer,
men det va'kke noe spennende med dem.
Nå mange år etter kan jeg kikke opp på veggen,
på et minne som jeg ennå har igjen.
Diplomet som jeg fikk har en enkel symbolikk:
- STILLESTE GUTT PÅ SOVESAL 1 -

Swing low

Swing low, sweet chariot,
comin' for to carry me home.

Swing low, sweet chariot,
comin' for to carry me home.

I looked over Jordan and what did I see,
comin' for to carry me home?

A band of angels waiting there for me,
comin' for to carry me home.

If you get there before I do.
Tell all my friends I'm comin' too.
The brightest day that ever I saw.
When Jesus washed my sins away.

I'm sometimes up and sometimes down.
But still my soul feels heavenly bound.

Tordivelen og flua

Og Tordivelen knytte på seg hosoband – Pirion!
Så drog han like til fluguland,
piri mitt mitt parian dan diri ditt ditt da rian dan pirion

Og Tordivelen ville til flua fri - Pirion!
Å vil du vara kjæringa mi
piri mitt mitt parian dan diri ditt ditt darian dan pirion!

Nei åssen kan du nå tenke slik - Pirion
Du er fattig og je' er rik,
OSV.

For når du graver i muld og jord - Pirion!
Så spiser jeg ved kongens bord
OSV.

Og når du ligger i åker og eng - Pirion!
Så sover jeg i silkeseng
OSV.

Men da slo tordivlen flua på kinn - Pirion!
Dette ska du ha att for kjæften din!
OSV.

Flua satte seg på snippen og gret - Pirion!
Å reis itte frå meg men ta meg med.
OSV.

Når skal så vårt bryllup stå? - Pirion!
Itte i vår men til neste vår.
OSV.

Og bryllupet var både gjævt og stort - Pirion!
Og bryllupet sto på en hestelort,
OSV.

Og dansen gikk lystig i brudehus - Pirion!
Det danse to lopper, det spelte ei lus,
OSV.

Udsigter fra Ulriken

Tekst: Johan Nordahl Brun

Jeg tog min nystemte Cithar ihænde,
Sorgen forgik meg paa Ulrikens topp;
tænkte paa Bauner om de skulde brænde
og byde Mandskap mod fienden opp;
følede Freden, blev glad i min Ånd
og grep til min Cithar med legende Haand.

Værdige gamle graaskaldede Bjerge,
I, som omringe min Fædrene-Bye,
I, som saa mangen en Torden afværge,
og sønderbryde electricke Skye!
Yndig er Dalen, I hegne mig ind,
og Foraar og Dalen oppleve mit Sind.

Herfra fortryllede Syner jeg skuer,
Lungegaards Vandet, den Slette saa blaa,
Nyegaards Alleens løvkronede Buer,
derunder prydede Skiønne at gaae,
deromkring Markens dens festlige Dragt,
der Guld i det Grønne den blomstrende Pragt!

Tæt ved mig Alrikstads dobbelte Slette,
Kongeborg fordum og brugbar til Strid,
Skiøn af Naturen, og fortrin vil trette
med selve Nyegaard, som prunker med Flid,
der løb fra Svartedig skummende Aae,
der saae jeg Møllehjul flittig at gaae.

Bedre frem Bergen, det Handelens Sæde,
strækkende Arme om seilbare Vaag.
Derhen høikarmede Jækter med Glede
rustes hver Sommer til dobbelte Tog;
derfra gaae skibe saa vide om land;
der kjøber, der selger, der handler hver Mand.

Der seer jeg Skoven af Masterne høie,
handlende Stuers Bredvaiende Flag;
Vippebom seer jeg sig flittig at bøie,
flittig at hæve. - Tangenternes Slag
paa dette Handels-Claveer gav Musik,
og Vare af Skuderne dansende gik.

Nu tog jeg Vand af den springende Kilde,
hvorudaf Oldtidens Kæmpeslægt drak.
Naar de lykønske sit Fødeland vilde,
Sverdet af Skeden tillige de trak,
Vee! den, saa sang de, saa synger jeg og,
den Niding, som Sverd imod Fødeland drog.

Freden, o! Bergen! din rede beskirme,
Sommeren krone hver Ager med Brød!
Ilden og Sverdet dig aldrig fornærme,
Havet dig aabne sit frugtbare Skiød!
Da mellem Biergene syv skal du staae,
naar nybaget Kjøbstad i Luften maa gaae.

Jeg drak den Skaal som mig Ulriken skjænkte;
drikker den samme I som have Viin.
Hver som oprigtig mod Fødeby tænkte,
lad denne munterheds Skaal være sin.
Held for vort Bergen, vort fødelands Held
Giv alting maa blomstre fra Fjære til Fjeld.

Vandringsvise

Og jeg har ingen bondegård med hest og hund og dreng.
Nei jorden er min eiendom og skogen er min seng,
og våren er min fiolin med dans på hver en streng,
med dans på hver en streng.

Og jeg har ingen penger, men min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød, den fromme har sin tro,
men jeg har høysang i hver li, og kirke på hver mo,
og kirke på hver mo.

Og jeg vil ikke gifte meg, men jeg er ikke kald,
for møter jeg en pikelill går livet som det skal.
Da rødmer hun og rekker meg en krans av hvit konvall,
en krans av hvit konvall.

Og jeg har ingen almanakk og ingen klokke, nei.
Jeg har naturens vandresans som varsler tid og vei,
og dag og natt og vår og høst er vandringsmenn som meg,
er vandringsmenn som jeg.

Når kvelden stenger for min fot da tar jeg hatten av,
og mørket faller i mitt fang og skjuler sti og stav,
og sol går opp og sol går ned ved vugge og ved grav,
ved vugge og ved grav.

Men før jeg nynner visen ut vil jeg, en jordens sønn,
få takke for de åpne smil, for marken som var grønn,
for strå og blomst og sang og alt som lever uten lønn,
som lever uten lønn.

Vår Gud han er så fast en borg

Vår Gud han er så fast en borg,
han er vårt skjold og verge,
han hjelper oss av nød og sorg
og vet oss vel å berge.
Vår gamle fiende hård
til strid i mot oss står,
stor makt og arge list
han bruker mot oss visst,
på jord er ei hans like.

Vår egen makt er intet verdt,
vi var hel snart nedhugne;
men en går frem i denne ferd,
for ham må all ting bugne.
Vil du hans navn få visst?
han heter Jesus Krist,
den høvding for Guds hær,
i ham kun frelse er,
han marken skal beholde.

Om verden full av djevler var,
som ville oss oppsluke,
vi frykter ei, vi med oss har
den som Guds sverd kan bruke.
Er verdens fyrste vred
og vil oss støte ned,
han ingen ting formår,
fordi alt dømt han går,
et Guds ord kan ham binde.

Det ord de skal vel late stå
og utakk dertil have;
ti Gud han selv vil med oss gå
alt med sin Ånd og gave.
Og tok de enn vårt liv,
gods, ære, barn og viv,
la fare hen , la gå!
De kan ei mere få,
Guds rike vi beholder.

Vársøg

No skin de sol e høgste Svea liå,
No bli de vår, de kjenne e så vel.
De søng så tongt kring alle dala siå,
å synnåvinn han kjem å gjer me sel.

Når sommarn kjem, da bli det fint e fjellå,
da ska e dit å hør kår bekkjinn søng,
å kliv te topps e brattast berje stellå,
å vea tort å tåg å tåberløng.

E kjenne lokt tå gras kring alle hua,
å sola skin, å bjøllåin kling så kløkt.
Å tjønninn legg så blank der e ska laua me berge kreng;
de e kainn sol´me trøkt.

Å du, å du, kår sårt å selt e stoinna,
når sola skin frå kvite høgda ne.
Da væt e vår´n han e kje lenger oinna
at e får levva slik ein sommar te.

Da væt e vesst at bekkjinn legg
å venta poinn kalle i same så sval ein drekk.
Når hausten kjem å sist kveldskløva henta,
da ska e takk for sommarn så e fekk.

What a wonderful world

I see trees of green, red roses too.
I see them bloom for me and you
and I think to myself: "What a wonderful world."

I see skies of blue and clouds of white
the bright blessed day, the dark sacred night
and I think to myself: "What a wonderful world."

The colours of the rainbow so pretty in the sky
are also in the faces of the people getting by.
I see friends shaking hands saying "How do you do?"
They really say: "I love you."

I hear babies cry, I watch them grow.
They learn much more than I'll ever know,
and I say to myself: "What a wonderful world."

Wonderful Tonight

It is late in the evening
She's wondering what clothes to wear
She puts on her make up
And brushes her long blonde hair
And then she asks me
Do I look alright
And I say yes, you look wonderful tonight

We go a party
And everyone turns to see
This beautiful lady
That's walking around with me
And then she asks me
Do you feel alright
And I say yes, I feel wonderful tonight

I feel wonderful
Because I see the love light in your eyes
And the wonder of it all
Is that you just don't realize
How much I love you

It's time to go home now
And I've got an aching head
So I give her the car keys
She helps me to bed
And then I tell her
As I turn out the light
I say my darling, you were wonderful tonight
Oh my darling, you were wonderful tonight

Øl er øl

Øl er øl om alle mann var døde.
Øl er øl om alle land lå øde.
De tørste sjele de skal ei dvele
ved det å dele de mange hele med ære!

Öppna landskap

Tekst: Ulf Lundell

1.

Jag trivs bäst i öppna landskap, nära havet vill jag bo
några månader om året så att själen kan få ro.

jag trivs bäst i öppna landskap där vindarna får fart
där lärkorna slår högt i skyn och sjunger underbart.

Där bränner jag mitt brännvin själv och kryddar med Johannesört
och dricker det med välbehag till sill och hembakt vört.

Jag trivs bäst i öppna landskap, nära havet vill jag bo.

2.

Jag trivs bäst i fred och frihet för både kropp och själ.

Ingen kommer i min närhet som stänger in och stjälar.

jag trivs bäst när dagen bräcker, när fälten fylls av ljus.

När tuppar gal på avstånd, när det är långt till närmsta hus.

Men ändå så pass nära att man en tyst och stilla natt
när man sitter under stjärnorna kan höra festens skratt.

Jag trivs bäst i fred och frihet för både kropp och själ.

3.

Jag trivs bäst när havet svallar och måsarna ger skri.

När stranden fylls av snäckskal med havsmusik uti.

När det klara och det enkla får råda som det vill.

När ja är ja och nej är nej och tvivlet tiger still.

Då binder jag en krans av löv och lägger den vid närmsta sten
där runor ristats för vår skull nån gång för länge sen.

Jag trivs bäst när havet svallar och måsarna ger skri.

Jag trivs bäst i öppna landskap, nära havet vill jag bo

Å, var jeg en sangfugl

Å, var jeg en sangfugl som fuglen på kvist
Å, var jeg en sangfugl som fuglen på kvist
Jeg vet hva jeg gjorde hver morgen for visst
Jeg vet hva jeg gjorde hver morgen for visst

Jeg lærte meg sanger med triller og slag
og sang så for mor min hver eneste dag

Å, var jeg en fisk i det skinnende hav
jeg hentet fra bunnen meg perler og rav

Jeg ravet beholdt nok; men sikkert jeg vet
at perlene mor min fikk smykke seg med

Å, var jeg en skredder med synål og saks
så gikk jeg med nålen til arbeidet straks

Jeg sydde meg klær båd' av ull og av lin,
men mor min jeg gav dem av silke så fin

Sortert etter første verselinje:

Ah sweet mystery of life at last I found it,	6
Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne	6
Anna Lovinda sov stilt under stjerner,	7
Be my love for no-one else can end this yearning,	10
Da lykkeliten kom til verden,	60
Den lille Ole med paraplyen,	20
Der er et yndigt Land,	22
Det er ei lita dyrevise som du nå får høre,	30
Det er makt i de foldede hender,	25
Det er vekkelsesluft over landet, ilden faller og faller igjen.	26
Det kostar på att holda fred, Gud vet,	75
Det sto en liten løvetann så freidig og tilfreds	17
Ditt sinn monne flyve så vide omkring.	21
Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord,	29
En ekte lofottorsk jeg er, for jeg er født i Henningsvær.	32
En gang uti Edens have	73
En vinterkveld med kulde og barske nordavind	43
Finnes det en kvinne, en slik som jeg vil ha,	36
Gone are the days when my heart was young and gay.	68
Gubben Noak	39
Gud sign vår konge god!	56
Har du enn din barnetro,	9
Her på Stranda Sag & Høvleri	48
Husker du den gangen da vi gikk på folkeskolen,	78
Husker du dengang i måneskinn	47
Høyt på et tre en kråke,	50
I en sal på hospitalet,	33
I hildringstimen er det godt å seile.	45
I loven på Ås der dreiv en sveiser.	52
I Roslagens famn på den blommande ö	13
I see trees of green, red roses too.	89
I sekretariatet	35
I sing you one ho	44
Innover fjorden en snekke gled...	27
Inte dansar jag vals	65
It is late in the evening	90

Jag trivs bäst i öppna landskap, nära havet vill jag bo	92
Jeg er Andersen på Skarnes som våkner klokka fire,	61
Jeg går og rusler på Ringerike,	11
Jeg hadde sett deg lenge der du kom,	53
Jeg tog min nystemte Cithar ihænde,	83
Kom i Kostervals,	54
Let me stay here, with you forever, and ever let me go.	57
Lilla vackra Anna om du vill	58
Mannen han gjekk seg åt vedaskog.	63
Midtsommernettens dempende lys,	51
Märk hur' vår skugga, märk Movitz Mon Frere!	37
Niggers all work on de Mississippi!	69
No skin de sol e høgste Svea liå,	88
Nøtteliten bor i toppen på et tre	66
O store Gud, når jeg i undring aner	70
Og jeg har ingen bondegård med hest og hund og dreng.	85
Og mannen ville fra nissen flytte,	67
Og skuta het	77
Og Tordivelen knytte på seg hosoband - Pirion!	81
Pappa kom hem!	12
Pro pro mille, det er ikke ille.	71
Salige visshet Jesus er min!	72
Samborombon, en liten by förutan gata,	41
Stjerner blinker, lykken vinker til oss to,	52
Tillater De at en eldre	23
Ve Bryjja i Bergen dar ligg da eidn båt	15
Vi hadde fått oss en dram	18
Vår Gud han er så fast en borg,	86
Øl er øl om alle mann var døde.	91
Å, var jeg en sangfugl som fuglen på kvist	93